

תוכנית : יוצאים לאור
תאריך : 23/02/2010
שעה : 06:44:00
רשות : גלי צה"ל

דוד בראנד, מנהל מחלקה יערנות ופיתוח
בקק"ל - מנסה לבדוק כיצד נלחמים
בכニימות התוקפות את עצי האורן בצפון
האר

דליך וולנץ ; אנחנו ביום שלישי הסביבתי שלנו.
הבוקר אנחנו רוצים לדבר עם מנהל מחלקה
יערנות ופיתוח בקרון הקימית לישראל, דוד
בראנד. הוא יערן, איזה מקצוע נפלא זה נפלא
יערן, תחשבו על מר בראנד נכנס לבוקר אל
תיק יער עבות עם הריח הכלכך דשן הזה של
עצים האורן, לא יודע, פטריות בעונה הזאת, איזה
כיף. דוד אתה איתנו? אני מרוויח זמן כדי לדעת
שאתה איתנו.

היערן דוד בראנד ; אני איתכם. בוקר טוב.
דליך וולנץ ; איזה כיף. אז אתה, דוד, יצאת
לנסות לבדוק איך נלחמים בכニימות שתוקפות
את עצי האורן שלנו בצפון, שגורמות להתיישבות
ענפים חריפה מאד. שהרי מי שמטיל בעיירות
יכול לראות את זה, הם גורמות נזקים בעיקר
לאורן הגראין, ואתה יוצא לבדוק בעולם מה
קורה, מי כאן הסיפור بلد, מה קורה?
היערן דוד בראנד ; לפניו שלוש שנים ראיינו שאורן
הצנובר, אורן הגראין, אורן הצנובר מתחילה
להתיישב. תוקף אותו כנימה צמרית. הנושא
של ריסוס כימי בכלל כמובן לא עלה על הפרק,
כי אנחנו מטפחים מערכות אקוולוגיות, שומרים
על איכות סביבה. אמרנו בוואו נפנה לנושא של
הדברה ביולוגית, למרות שפרויקט שכזה הם
מאז מורכב, ותclf תשמעו.

ומצאנו שלפני 30 שנה, למעלה מ-30 שנה, שירות
היעור של ארץות הברית הביא איזה שהוא
זבוב טורף להוואי כדי להילחם באותה כנימה
שהתפשטה אז באיים בהוואי. אנחנו עובדים

בשיתוף פעולה עם חוקרים **ממין המחקר** החקלאי פروف' צביקה מנדלביל את המחקה המדעי בתחום זהה. יחד איתו, נסענו להוואי כדי למצוא לחפש את אותו זוב טורף שהביאו אותו פעם להוואי.

הבעיה היא שהזוב הטורף הזה היה כל כך עיל בהזבירה הביוולוגית של הכנימה, שכמעט ולא ניתן למצוא לא את הכנימה, מכובן לא את הזוב. פניו לשירות הייעור של ארצות הברית, שיש לנו איתם קשרים ושיתופי פעולה מאד טובים. הם העמידו לרשותינו אנשים בכל אי או. אנשים הללו לקחו אותנו למקומות שאנו הנו ידועים. בשבוע הראשון שביקרנו בו אכובה די גודלה, כי באי הראשון שביקרנו בו לא מצאנו לא את הכנימה, ולא את הזוב. אבל לאחר מכן הייתה הצלחה מאד גודלה. הצלחה הראשונה הייתה שהלכנו לאיזור על מוגדות של אחד מהרי הגעש באיזור בהוואי, באיזור שעבר שריפה. היה שם חידוש טבעי של אורנים. הסתכלנו על השטילים הצעירים. במשן יום שלים עברנו שם ולא מצאנו ולא מצאנו. בסופה של היום לקרה חשיכה גילינו במספר שטילים את אותה כנימה צמרית. הזוב מאך קטן. קשה מאד לראות אותן בעין כMOV, הגדל שלו מילימטר - מילימטר וחצי. אבל אספנו אותן ב קופסאות את אותן ענפים שנגועים בכנימה. טסנו בחזרה להונולו, ובזקנו את זה שם במעבדה. רأינו שאכן, אנחנו רואים על אותן מלפפונים את הזחלים ואת הזובים.

היה עוד אתר אחד שזה עוד יותר מעניין, שהלכנו לעוד איןוסף אחד, וכבר רأינו שאין לא כל כך מוצאים את זה במקומות שיש תיעוד לפני שנה. אמרנו, בואו נחפש את זה גם במקומות 30 אחרים. באחד האתררים המרוחקים שם באי השני, להפתעתינו הרבה, רأינו עצים של אורן ירושלים. האורן שלנו מפה איכשהו הגיע להוואי. על עצי אורן ירושלים הבזדים הללו גם כאן מצאנו שרידים של אותה כנימה. שוב, לקחנו אנשים, טסנו בחזרה, בזקנו במעבדה. שוב גם שם מצאנו את אותו זוב.

דליק ולנץ; רגע, את אותן זובים אתם אוספים.. העירן דוד בראנד; .. עם הכנימה הצמרית עליהם בתוכם הזוב. כי הזוב מתקיים על אותה כנימה.

דליק ולנץ; איך יירבו אותנו! העירן דוד בראנד; לקחנו אותו, הבנו אותו ארצה, כMOV הכל תחת תקנות מחמירות הן של השירותים להגנת הצומח בארצות הברית, הן בהתאם לשירותים להגנת הצומח בארץ. למעשה כולם הם נמצאים בקרנטינה, בתחנת מעשה כולם הם נמצאים בקרנטינה, בתחנת הסגר **במשרד החקלאות**. אנחנו כרגע בזקנים כMOV שהזוב יש לו רק מטרה אחת, או שהוא תוקף אך ורק את הכנימה הצמרית. למורות כל החוקרים שנעשו בעבר, אנחנו עדין בזקנים את זה גם כיום כן. אני משער שתוך מספר חודשים אנחנו נראה שבאמת הוא תוקף רק את הכנימה הצמרית, אז נחרר אותו ליערות של קקל, כדי שיעשה את העבודה כמו שצריך. דליק ולנץ; דוד בראנד, סיפור בלשי מортק

על הבוקר, למרות שמדובר בכנותיות צמריות,
וצבוניים של מילימטר סיפור מרתק. שייהי
בהצלחה. תבורכו על הנסיון להשתמש באמצעים
ידידותיים לסביבה. מוקר טוב לך. תודה רבה.
היערן דוד בראנד ; תודה רבה.